GRUPA ŻÓŁTA

Dzieci Świata (1.06 – 5.06.2020 r.)

Opracowała: Dagmara Lis

Kochane dzieci! Mam nadzieję, że zajęcia dotyczące rodziny Wam się podobały! Zbliża się bardzo ważne święto, jakim jest Dzień Dziecka. W tym roku trudno będzie nam świętować je razem, ale zachęcam do jak najradośniejszego przeżywania go w domu z rodzicami. Dzieci mieszkają na każdym z kontynentów i w tym tygodniu proponuję Wam wędrówkę po kontynentach i przygodę z poznawaniem Waszych praw! Kto jeszcze ze mną nie rozmawiał - namówcie koniecznie rodziców, zadzwoncie do mnie i opowiedzcie, jak mija Wam tydzień ;) dobrej zabawy!

Drodzy Rodzice! **W tym tygodniu wspaniale byłoby, gdybyście pracowali z mapą** - ja w zadaniach tylko zarysowuję temat, ale ciekawość dziecka można zaspokoić, przeglądając albumy i strony internetowe z informacjami o kulturach na poszczególnych kontynentach. Gdyby chcieli Państwo rozszerzyć działania z dzieckiem lub zrealizować obszary rozwoju inaczej, niż zaproponowałam, to bardzo ważne, by utrwalać z dzieckiem nazwy dni tygodnia, dodawanie i odejmowanie, podział na głoski i sylaby, a także by ćwiczyć grafomotorykę - te obszary w kontekście przyszłej nauki w szkole są najbardziej istotne :) materiały pochodzą z prenumeraty Bliżej Przedszkola.

PONIEDZIAŁEK: AMERYKA POŁUDNIOWA. PRAWO DO SZACUNKU I ODMIENNOŚCI

Cele: zapoznanie z różnicami występującymi między ludźmi na świecie (kolor skóry, zwyczaje, język); poznawanie typowych zabaw dzieci w wybranych krajach; wdrażanie do tolerancji, przyjmowania innych takimi, jacy są, oraz do akceptacji inności; nauka piosenki na pamięć i rozwijanie poczucia rytmu.

1. **Różne i takie same – zabawa rozwijająca percepcję wzrokową.** Prezentujemy fotografie osób z różnych stron świata i kręgów kulturowych. Dzieci oglądają je i na bieżąco dzielą się swoimi wrażeniami. Następnie wybieramy dwa zdjęcia i prosimy dziecko o wypowiedź: kto jego zdaniem znajduje się na fotografii: kobieta/mężczyzna/dziecko; osoba młoda/starsza/w średnim wieku itd. Dzieci mogą się też zastanawiać np. nad tym, czym dana osoba się zajmuje, co lubi jeść, jaki jest jej ulubiony kolor; wyszukujemy różnice i podobieństwa w wyglądzie poszczególnych osób. Następnie, w miarę możliwości, staramy się rozpoznać, w którym miejscu świata mogą mieszkać poszczególne osoby.

2. **„Dzieci" – wysłuchanie fragmentu wiersza Doroty Gellner i rozmowa o jego treści.** Przykładowe pytania: Co lubią robić dzieci na całym świecie? A czy wy lubicie skakać na jednej nodze, śpiewać piosenki, zbierać skarby? Rozmowa powinna prowadzić do wniosku, że dzieci na całym świecie są takie same.

   Dzieci
   (Dorota Gellner)
   Wszystkie dzieci na całym świecie są takie same –
   lubią skakać na jednej nodze i lubią zanudzać mamę.

Wszystkie dzieci na całym świecie śpiewają wesołe piosenki,

i byle kamyk, byle szkiełko biorą jak skarb do ręki. (...)
(Źródło: Aleksandra Michałowska, „Sto wierszy na każdą okazję”, Wyd. Siedmioróg, Wrocław 2011, s. 145)

3. **„Kolorowe dzieci” – zabawa ruchowo-naśladowcza do fragmentu piosenki z repertuaru Majki Jeżowskiej.** Dzieci ilustrują tekst zwrotki ruchem i gestem według poniższej propozycji. Podczas refrenu tańczą dowolnie. W miarę możliwości włączają się w śpiew.

Kolorowe dzieci
(sł. Jerzy Bielunas, muz. Majka Jeżowska)

Gdyby, gdyby moja mama
pochodziła z wysp Bahama,
(falowanie rękami – raz z prawej strony, raz z lewej strony)

to od stóp po czubek głowy
byłabym czekoladowa.
(przykucnięcie i dotknięcie dłońmi stóp;
w pozycji stojącej dotknięcie głowy)

Mogłam przyjść na świat w Cejlonie,
na wycieczki jeździć słoniem.
(złączenie dłoni i falowanie przedramionami)

I w Australii mieć tatusia i z tatusiem łapać strusie.

(przeskakiwanie z nogi na nogę w miejscu)

Ref. Nie patrz na to, w jakim kraju jaki kolor dzieci mają
i jak piszą na tablicy – to naprawdę się nie liczy!

Przecież wszędzie każda mama, każdy tata chce tak samo,

żeby dziś na całym świecie mogły żyć szczęśliwe dzieci. (...)

4. **Nasze prawa to ważna sprawa! – utrwalenie znaczenia praw dzieci poprzez wykonanie własnych książeczek lub plakatów.** Każdego dnia prezentujemy jedno prawo na pasku papieru (dziś piszemy dużymi literami, może być odręcznie, PRAWO DO SZACUNKU I ODMIENNOŚCI). Codziennie zachęcamy dziecko do „burzy mózgów”, podczas której wymyślamy, w jaki sposób można je zilustrować. Przedszkolaki wykonują książeczki lub plakaty różnymi technikami (np. rysunek, kolaż z wykorzystaniem kolorowych gazet), a następnie podpisują obrazki paskami papieru z zapisanymi prawami.

5. **Boliwijskie enchoque - zabawa zręcznościowa.** Wiercimy dziurę w denkach pojemników, np. po jogurcie. Dzieci przewlekają przez nią sznurek długości około 25 cm. Mogą ozdobić pojemniki np. papierem samoprzylepnym. Zawiązujemy na końcu sznurka węzeł. Dodatkowo możemy przykleić go od zewnętrznej strony pojemnika klejem na gorąco. W ten sposób powstaje przyrząd do zabawy zręcznościowej – dziecko stara się podrzucić kulkę tak, aby umieścić ją w kubku.

WTOREK: AFRYKA. PRAWO DO NAUKI

Cele: poznanie wybranych praw, poznawanie dzieci w innych kulturach na podstawie prezentacji multimedialnej, przygotowanie do nauki pisania, utrwalanie orientacji na kartce papieru.

1. **Dzieci świata - prezentacja multimedialna.** Zapraszam do obejrzenia prezentacji, którą prześlę mailem - naprawdę warto! Następnie rozmawiamy z dzieckiem o jego wrażeniach i spostrzeżeniach dotyczących dzieci mieszkających w różnych miejscach świata. Szczególną dziś uwagę zwracamy na dzieci pochodzące z krajów afrykańskich.

2. **Sawanna – dyktando graficzne.** Dzieci otrzymują kartkę papieru i zatemperowany ołówek. Ich zadaniem jest postępowanie dokładnie według instrukcji prowadzącego: Połóż kartkę poziomo, czyli tak, żeby krótsze krawędzie były po bokach. Na dole kartki narysuj długą leżącą kreskę, to będzie ziemia. Na środku stoi słoń, ma duży brzuch i nogi, głowę, trąbę, wielkie uszy. Z prawej strony znajduje się drzewo. Z lewej strony rośnie wysoka trawa. Na górze po lewej stronie świeci okrągłe słońce. Do elementów, które znalazły się na obrazku, należy przygotować podpisy do globalnego czytania (słońce, drzewo, trawa, słoń). Można wymyślić więcej elementów.

3. **Co to za owoc? – zabawa sensoryczna.** Zakrywamy oczy dziecka. Zachęcamy, by dotknęło, powąchało i spróbowało egzotycznych owoców z Afryki (np. papaja, granat, mango, banan, ananas). Dzieci mogą opisywać wrażenia, opowiadać, z czym kojarzy im się dany owoc, smak itd. Mogą próbować rozpoznać owoc i podać jego nazwę. Dodatkowo możemy zaproponować, aby spośród różnych owoców dziecko wyszukało najbardziej charakterystyczny dla naszego kraju owoc (jabłko).

4. **Prawo do nauki -** podobnie jak we wczorajszym zadaniu 4 zastanawiamy się, jak można zobrazować to prawo; zwracamy uwagę, jak wiele pytań zadaje dziecko, jak wiele dowiedziało się choćby w ostatnich dniach na temat tego, jak wygląda życie dzieci w innych częściach świata. Pytamy - to dobrze czy źle, że dowiadujesz się codziennie nowych rzeczy? Czy wszystkie dzieci na świecie

powinny mieć prawo do uczenia się? Uświadamiamy, że nie każde dziecko na świecie może chodzić do przedszkola/szkoły i że jest to bardzo ważne prawo.

ŚRODA: AZJA. PRAWO DO ZABAWY

Cele: zaznajomienie przedszkolaków ze znaczeniem praw dziecka, szczególnie prawa do zabawy i do uczestnictwa w zabawie; rozwijanie kreatywności i wyobraźni, rozwijanie małej motoryki i percepcji wzrokowej.

1. **Odważny jak… - rozmowa w oparciu o treść ilustracji.** Przyglądamy się ilustracjom i zachęcamy dziecko, by ułożyło je w logicznej kolejności. Po ułożeniu historyjki przedszkolaki opowiadają o tym, co się dzieje na obrazkach. W ramach podsumowania prowadzący zadaje pytania: Jak myślisz, dlaczego na pierwszej ilustracji chłopiec jest smutny? Dlaczego dzieci nie chciały się z nim bawić? Kto do niego podszedł? Jak myślisz, dlaczego dziewczynka to zrobiła? W co bawiły się dzieci? Czy czuły się dobrze w swoim towarzystwie? Jak myślisz, dlaczego?

2. **Indyjskie rangoli - zabawa twórcza.** Oglądamy przykładowe rangoli w internecie, np. tutaj: https://pl.wikipedia.org/wiki/Rangoli. Podczas spacer gromadzimy różnego rodzaju materiał przyrodniczy: liście, kwiaty, kamyki, patyczki, źdźbła traw. Na skwerze lub obok domu wykorzystujemy zebrany materiał i układamy z niego kompozycję. Dzieci mogą dopełnić całości, rysując kredą. Koniecznie wykonajcie zdjęcia prac :)

3. **Japońskie origami.** W ramach rozmawiania o zabawach dzieci na całym świecie warto zająć się jednego popołudnia origami :) Rozwija ono sprawność manualną i percepcję wzrokową, ważne umiejętności w przygotowaniu szkolnym. Na początek proponuję prostsze układy, np. http://www.zabawydladzieci.com.pl/latwe-motyle-origami-tutorial/, później można spróbować trudniejszych. By dziecko łatwo się nie zniechęciło, najlepiej, by i rodzic i dziecko mieli swoje kartki i wykonywali poszczególne kroki razem, w tym samym tempie :) https://miastodzieci.pl/zabawy/origami-dla-dzieci-slon/

4. **Dzieci świata - zabawa rozwijająca spostrzegawczość** https://view.genial.ly/5eca59e2f3aac90d34a37c23

5. Pamiętajmy o wykonaniu plakatu z ilustracją do kolejnego prawa :)))

CZWARTEK: AMERYKA PÓŁNOCNA. PRAWO DO NIETYKALNOŚCI OSOBISTEJ

Cele: zaznajomienie przedszkolaków ze znaczeniem praw dziecka; rozwijanie umiejętności matematycznych, rozwijanie pamięci słuchowej i sprawności ruchowej.

1. **Mam prawo do nietykalności osobistej – rozmowa w oparciu o treść ilustracji.** Nauczyciel wiesza na tablicy obrazki przedstawiające naruszanie strefy osobistej drugiego człowieka. Rozmowa toczy się wokół uczuć, jakie towarzyszą dziecku, które nie potrafi się obronić przed napastnikiem. Nauczyciel wyjaśnia, że strefa osobista to coś w rodzaju niewidzialnej tarczy, której bez pozwolenia nikt nie może przekroczyć. Prosi dzieci o pomoc w wymyśleniu pozytywnych zachowań, przeciwstawnych do przedstawionych na ilustracji.

2. **Baloniki - zabawa matematyczna**. Zabawa przebiega według poniższej ilustracji: rysujemy dla dziecka balony od 1 do 5, każdy ma swój kolor. W baloniki poniżej wpisujemy działania dopasowane do możliwości dziecka. Dziecko liczy na palcach albo np. na fasolkach, podaje wynik i koloruje balonik na właściwy kolor :)

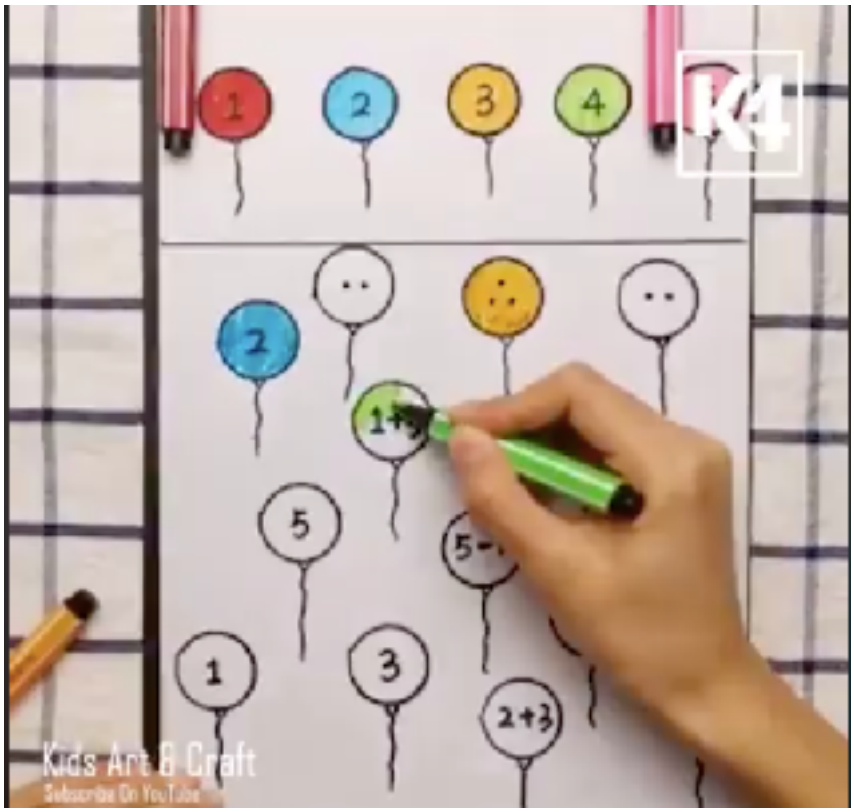

3. **Rytmy z prerii - zabawa słuchowa.** Wygrywamy na bębenku/garnku prosty rytm, a dziecko stara się go powtórzyć na zasadzie echa rytmicznego. Mogą wygrywać rytm na instrumentach perkusyjnych, ale także wystukując dłońmi o uda lub stopami o podłogę. Następuje zmiana - teraz dziecko wygrywa rytm, a my staramy się go powtórzyć. Stopniowo wydłużamy rytm, by zadanie było za każdym razem trudniejsze :)

4. **Zabawy ruchowe Indian** (bądź rdzennych Amerykanów - można z dziećmi przedyskutować tę kwestię :)

- Spacer wśród chmur – ćwiczenie równowagi. Howgh Indianie! Aby dowieść swej odwagi i męstwa, musicie zdobyć orle pióro. Niestety, pióro znajduje się po drugiej stronie przepaści, nad którą wisi bardzo niebezpieczny most. Powodzenia! Opis stacji: Dzieci przechodzą po moście z deski/skakanki, stawiając stopę za stopą i próbując zachować równowagę.

- Polowanie – ćwiczenie sprawności manualnej. Howgh Indianie! Pora posiłku się zbliża, czas na polowanie. Waszym zadaniem jest zwinięcie lassa, w które złapana została wasza kolacja. Powodzenia! Opis stacji: Do wykonania zadania potrzeba sznurka, maskotki i patyka. Na jednym końcu sznurka należy przywiązać niedużą maskotkę, a na drugim – patyk. Zadaniem dzieci jest zwinięcie sznurka na patyk. Przedszkolaki powinny trzymać patyk obiema rękami i zwijać poprzez ruchy nadgarstków.
- W gnieździe grzechotników – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Howgh Indianie! Podczas podróży natrafiliście na gniazdo jadowitych węży. Musicie przejść ostrożnie po kamieniach oraz przez zarośla, aby nikt z was nie został ukąszony! Opis stacji: Rozkładamy tor przeszkód z różnej wielkości krążków, krzeseł, obręczy, tak, by zróżnicować sposób przechodzenia, np. wymuszając przeskoki lub chodzenie stopa za stopą oraz czworakowanie. Dzieci nie mogą zejść z wyznaczonej trasy.
- Celny strzał – ćwiczenie celności. Howgh Indianie! Musimy sprawdzić waszą celność. Czy każdy z was potrafi trafić do tarczy? Najważniejsze to się nie poddawać, powodzenia! Opis stacji: Przygotowujemy tarczę (wystarczy narosować na zwykłej kartce) oraz słomki do napojów i papierowe kuleczki, których dzieci użyją jako dmuchawek.

5. Pamiętamy o wykonaniu kolejnej ilustracji do książki/plakatu :)

PIĄTEK: EUROPA. PRAWO DO PRYWATNOŚCI

Cele: stwarzanie dzieciom okazji do doskonalenia umiejętności uważnego słuchania utworów literackich; kształtowanie umiejętności analizowania utworów literackich pod kątem postaw bohaterów; doskonalenie umiejętności dokonywania analizy i syntezy sylabowej/głoskowej wyrazów;

1. **O myszce i różowym pudełku" - wysłuchanie fragmentów opowiadania Joanny Krzyżanek (opowiadanie wklejam na końcu dokumentu).** Pytania do treści opowiadania zadawane w trakcie opowieści (należy przerwać po słowach: ...podeszła do szafy i otworzyła szufladę): Jak myślicie, co mogło wydarzyć się dalej? Jak powinna zachować się Gabrysia? Przykładowe pytania po przeczytaniu opowiadania: Gdzie bawiły się dziew- czynki? Co chciały zrobić? Czego zabroniła Gabrysi Lusia? Dlaczego? Jak postąpiła Gabrysia, gdy Lusia wyszła z pokoju? Czy zachowała się właściwie? Dlaczego? Rozmowa powinna prowadzić do wniosku, że każdy ma prawo do tajemnic i prywatnych skarbów. Można zwrócić uwagę dzieciom, że rzeczy prywatne pozostawione w

przedszkolnych szafkach również są objęte ochroną, a więc nikt inny, poza właścicielem, nie ma do nich dostępu.

2. **Wykonujemy ostatni plakat/ilustrację** z prawami dziecka i urządzamy domowy wernisaż :)
3. **A na koniec tygodnia - coś dla Rodziców, czyli kilka słów od Janusza Korczaka :)**

Apel Twojego dziecka – według Janusza Korczaka
Nie psuj mnie. Dobrze wiem, że nie powinienem mieć tego wszystkiego, czego się domagam. To tylko próba sił z mojej strony.

Nie bój się stanowczości. Właśnie tego potrzebuję – poczucia bezpieczeństwa.

Nie bagatelizuj moich złych nawyków. Tylko ty możesz pomóc mi zwalczyć zło, póki jest to jeszcze w ogóle możliwe.

Nie rób ze mnie większego dziecka, niż jestem. To sprawia, że przyjmuję postawę głupio dorosłą.
Nie zwracaj mi uwagi przy innych ludziach, jeśli nie jest to absolutnie konieczne. O wiele bardziej przejmuję się tym, co mówisz, jeśli rozmawiamy w cztery oczy.

Nie wmawiaj mi, że błędy, które popełniam, są grzechem. To zagraża mojemu poczuciu wartości.

Nie chroń mnie przed konsekwencjami. Czasami dobrze jest nauczyć się rzeczy bolesnych i nieprzyjemnych.

Nie przejmuj się za bardzo, gdy mówię, że cię nienawidzę. To nie ty jesteś moim wrogiem, lecz twoja miażdżąca przewaga.

Nie zwracaj zbytniej uwagi na moje drobne dolegliwości. Czasami wykorzystuję je, by przyciągnąć twoją uwagę.

Nie zrzędź. W przeciwnym razie muszę się przed tobą bronić i robię się głuchy.

Nie dawaj mi obietnic bez pokrycia. Czuję się przeraźliwie tłamszony, kiedy nic z tego wszystkiego nie wychodzi.

Nie zapominaj, że jeszcze trudno mi jest precyzyjnie wyrazić myśli. To dlatego nie zawsze się rozumiemy.

Nie sprawdzaj z uporem maniaka mojej uczciwości. Zbyt łatwo strach zmusza mnie do kłamstwa.

Nie bądź niekonsekwentny. To mnie ogłupia i wtedy tracę całą moją wiarę w ciebie.

Nie odtrącaj mnie, gdy dręczę cię pytaniami. Może się wkrótce okazać, że zamiast prosić cię o wyjaśnienia, poszukam ich gdzie indziej.

Nie wmawiaj mi, że moje lęki są głupie. One po prostu są.

Nie rób z siebie nieskazitelnego ideału. Prawda na twój temat byłaby w przyszłości nie do zniesienia.

Nie wyobrażaj sobie, iż przepraszając mnie stracisz autorytet. Za uczciwą grę umiem podziękować miłością, o jakiej nawet ci się nie śniło.

Nie zapominaj, że uwielbiam wszelkiego rodzaju eksperymenty. To po prostu mój sposób na życie, więc przymknij na to oczy.

Nie bądź ślepy i przyznaj, że ja też rosnę. Wiem, jak trudno dotrzymać mi kroku w tym galopie, ale zrób, co możesz, żeby nam się to udało.

Nie bój się miłości. Nigdy.

(źródło: J. Korczak, „Jak kochać dziecko", Warszawa 1920).

O myszce i różowym pudełku (Joanna Krzyżanek)

(...) Dzisiaj od rana padał deszcz, dlatego dziewczynki bawiły się w pokoju Lusi na poddaszu. Siedziały na łóżku i oglądały książki.
– Uszyjemy kubraczki dla naszych lalek – zaproponowała Lusia.
– Świetny pomysł – odpowiedziała Gabrysia. Ja przygotuję igły i kolorowe nici, a ty wyjmij z szuflady kolorowe gałganki.

– Nie z tej! – krzyknęła nagle Lusia. – Z tej drugiej. Tej nie wolno otwierać. Proszę Cię, nigdy jej nie otwieraj.
– Dlaczego? – zaciekawiła się przyjaciółka.
– Powiem ci w tajemnicy. Schowałam w niej bardzo stare różowe pudełko, które dostałam od mamy, a ona dostała je od swojej mamy. Przechowuję w nim wszystkie moje skarby. To taka nasza rodzinna tradycja. Nie mów o tym nikomu. Wiesz co, przyniosę ciasteczka i dzbanek soku (...).

Kiedy Lusia poszła do kuchni, Gabrysię zaczęła zjadać ciekawość. Co też kryje w so- bie tajemnicze różowe pudełko?
(...) Dziewczynka przez chwilę się wahała, po czym po cichutku podeszła do szafy i otworzyła szufladę. Już miała wyjąć pudełko, kiedy zobaczyła, że siedzi na nim

szara mysz i patrzy na nią swoimi podobnymi do paciorków oczyma. Dziewczyn- ka podskoczyła, odwróciła się na pięcie i zaczęła uciekać. Z szybkością błyskawicy zbiegła po schodach i krzyknęła: – Ratunku, ratunku! Mysz! Prawdziwa mysz! Lusiu, ratuj!

– Gdzie jest mysz? – Zapytała Lusia, układając ciasteczka na talerzyku.
– W twoim pokoju, a właściwie w szufladzie! To znaczy... – tu Gabrysia na chwilę przerwała, zaczerwieniła się, spojrzała na przyjaciółkę i bardzo wolno dokończyła:
– Na różowym pudełku. Przepraszam, ciekawość była silniejsza ode mnie. Tak mi wstyd.
– To nie jest prawdziwa mysz. To mój mysi strażnik, którego uszyła mi babcia z szarej flaneli, aby pilnował mojego pudełka. Chyba spisała się na medal... – filuternie stwierdziła Lusia.
– Wiem, bardzo cię, Lusiu, przepraszam – mówiła Gabrysia, której po policzkach spływały łzy. Wiedziała, że zawiodła swoją przyjaciółkę.
– Chyba wystarczająco zostałaś ukarana za myszkowanie po mojej szufladzie. Już się na Ciebie nie gniewam. Przecież przyjaciółki potrafią sobie wybaczać – powiedziała do niej Lusia.

(Źródło: Joanna Krzyżanek, „Dobre maniery, czyli savoir-vivre dla dzieci”, wyd. Publicat, Poznań 2004, s. 40-41)

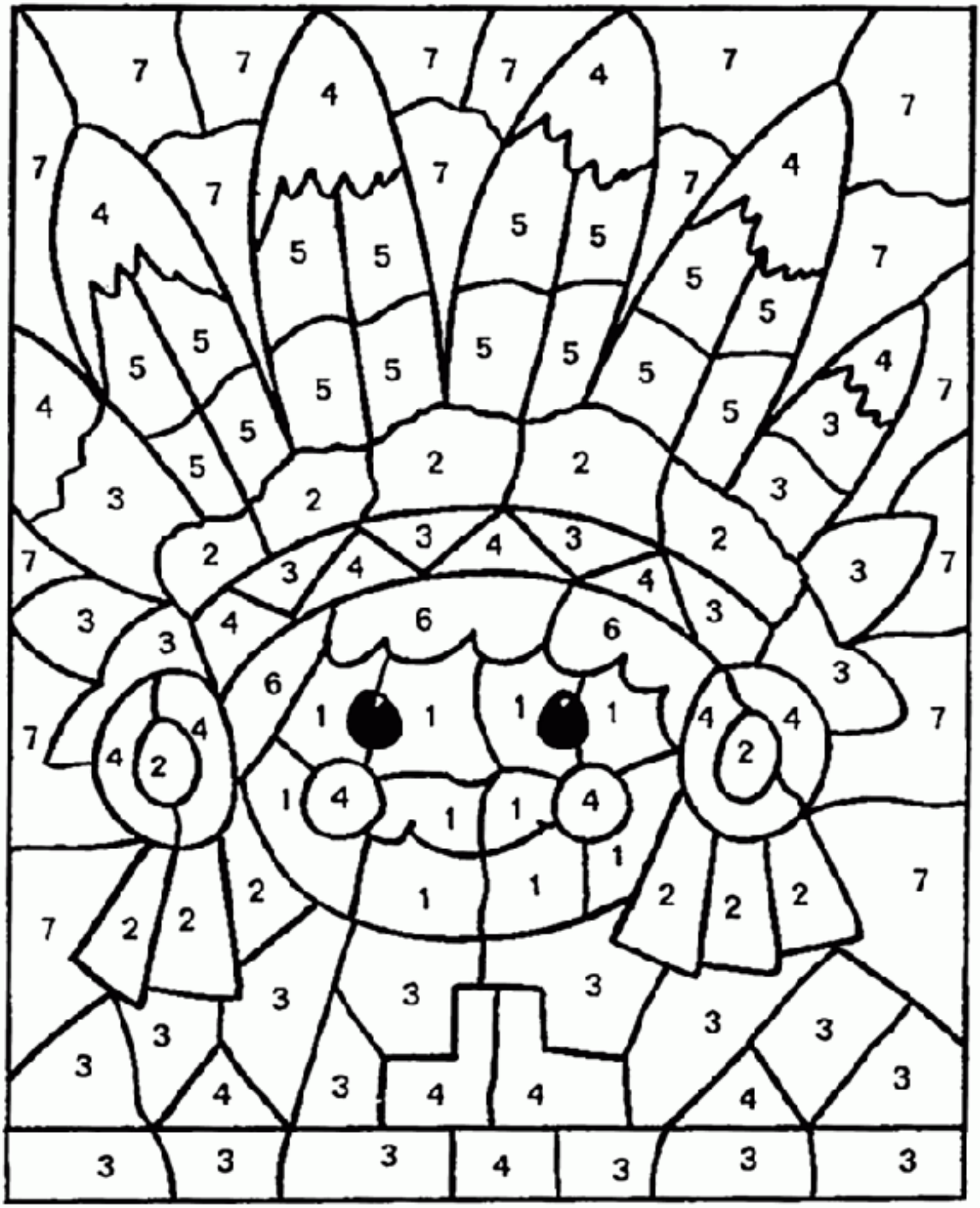

1-brown 2-yellow 3-orange 4-red
5-white 6-black 7-blue